

der en Formindskelse paa et andet, og det maa dække hinanden. For Resten tror jeg ikke, at selve det, der her er Tale om, at modtage Indbetaling fra de forholdsvis faa Købstæder, som ligger under en Amtstue, vil give Grund til at forlange mere Mandskab; i hvert Fald vil jeg for mit Vedkommende sige, at den Grund er ikke tilstrækkelig. Jeg tror derfor, jeg kan berolige ærede Medlemmer med, at en Henføring af Indbetaling til Amtstuerne paa ingen Maade betyder en Personaleudvidelse. Jeg maa maaske have Lov til at tilføje, at den Simplificering af Finansministeriets Administration ved den nye Ordning af Bogholderi- og Kassevæsenet, som er under Gennemførelse, vil medføre en meget betydelig Besparelse. Naar Resultatet af den Omnormering, som skal foretages i Finansministeriet, senere kommer frem for Rigsdagen, vil man se, hvilken betydelig Besparelse hele denne Omorganisering medfører; det vil være Bevis for, at jeg interesserer mig stærkt for en Simplificering af Administrationen.

Hvad Rentekravet angaar, spiller det naturligvis ingen Rolle, om Staten faar denne halve Procent Rente eller ej. For Indkomst- og Formueskattens Vedkommende er der Lov for, at Staten faar den halve Procent, og det er der, det betyder noget; andre Steder spiller det i Virkeligheden ingen finansiel Rolle. Jeg synes, det er naturligt, at man, naar man har saadan Rentebetaling for een Skats Vedkommende, ved Gennemførelsen af et ensartet System saa ogsaa virkelig gør det ensartet. Og her udvides altsaa Reglerne for Formue- og Indkomstkattens Betaling til at gælde andre Skatter og da væsentlig Grundskatterne. Det ærede 3die Medlem for 5te Kred (J. Chr. Møller) syntes at mene, at det vilde blive en Udgift for Byerne. Det kan det nu aldrig blive, for i det Øjeblik, der betales Rente til Staten, vil der jo ogsaa være betalt Rente til Kommunen — saa er Pengene nemlig ikke indgaaet —, og Kommunen vil faa den allerstørste Del af den Rente, som Skatteyderne betaler. Den faar jo Rente for 2 à 3 foregaaende Maaneder, efter som det nu er ordnet, medens Staten kun faar Rente, hvis der først indbetales til Staten efter Tidsfristens Udløb. Man kan naturligvis sige, at Kommunerne kunde tilbageholde Pengene og derved have Penge uden Rente, men det har jeg nu ikke troet, at Kommunerne gør i noget synderligt Omfang. Naturligvis er det rig-

tigt, at hvis Kommunerne ikke selv har faaet Pengene ind, vilde det være uretfærdigt, at de skulde betale Rente til Staten. Men Kommunerens Rentekrav til Skatteyderne er som sagt saa stort, at Kommunerens Del af denne Rente bliver langt større end den, der muligvis kan blive Tale om at betale til Staten. Jeg tror derfor ikke, der paa noget Punkt kan blive Tale om Tab for Kommunerne ved at indføre den foreslaaede Rente, medmindre man gaar ud fra, at Kommunerne, efter at have faaet Pengene fra Skatteyderne, ligger med dem i lange Tider uden at indbetale dem. Det er imidlertid saa ringe et Spørgsmaal baade for Kommunen og for Staten, da det jo kun drejer sig om at indføre Ordningen for Ejendomsskatterne, der spiller en meget ringe Rolle i Forhold til Indkomstkatten.

De ærede Ordførere for Venstre og det radikale Venstre, maaske ogsaa den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti, nævnte noget om, at Kommunerne havde Penge til gode hos Staten. Det er rigtigt, at der er adskillige Refusions-spørgsmaal, men det glædede mig dog, at de ærede Medlemmer udtalte, at det særlig havde været slemt tidligere, og jeg vil gerne benytte Lejligheden til at konstatere, at i 1924 og 1925 er Aldersrenten — det er jo der, det store Beløb ligger — blevet udbetalt til Kommunerne, før Skatten for Sommerhalvaaret forfaldt, og for sidste Aars Vedkommende, 1925, blev det ordnet saaledes i saa godt som alle Bykommuner og et betydeligt Antal Landkommuner, at man likviderede Halvaarskatten og Aldersrenterefusionen mod hinanden, saa der kun blev at betale til den ene eller den anden Side Forskellen mellem disse to Beløb. Kommuner kan efter denne Ordning aldrig komme til at betale Renter af Skatten, fordi de har Lov til at trække den fra i Aldersrenten, og havde de mere til gode i Aldersrente, end der skulde betales i Skat, fik de Forskelsbeløbet udbetalt samtidig. Det har været Systemet i de to Aar, jeg har haft med Sagerne at gøre, og jeg haaber, at det fremtidig vil blive saaledes. Jeg forstaaer de Klager, der har været fremme fra Kommunerens Side i Retning af, at de skulde indbetale et Halvaars Indkomst- og Formueskat i Juni Maaned, medens de endnu ikke havde faaet Refusion for Aldersrente for det foregaaende Aar; men efter det System, som er praktiseret i de to sidste Aar, og som jeg haaber vil blive praktiseret i Fremtiden, ogsaa naar jeg ikke faar